

Vreedzaam activisme

Hier vind je een krachtig getuigenis in tijden van oorlog tussen Israël en de Palestijnen.

We zijn net verhuisd en laatst kwamen twee mannen van Noord-Afrikaanse afkomst een grote kledingkast brengen die we hadden besteld. Toen ze binnenkwamen hoorden ze me telefoneren met iemand van de Synagoge (ik ben Joods) en ze waren onder de indruk dat ik de Palestijnse zaak verdedigde. Er ontstond een diepgaand gesprek, waarin ze mijn beweegredenen wilden weten. Ze zijn allebei Algerijnen en een van hen heeft een zoon die getrouwd is met een Palestijnse vrouw. De vader van de ander was gemarteld door de Fransen tijdens de Algerijnse onafhankelijkheidsoorlog. Er waren dus alle elementen die ons tegen elkaar konden opzetten. Des te groter was hun verbazing toen ze ontdekten dat een Joodse vrouw de kant koos van de onderdrukte Palestijnse Arabieren. Ik kon hen uitleggen dat het lijden van de Shoah, net als al elk andere grote lijden, mensen op zichzelf niet beter of slechter maakt, en op geen enkele manier onrecht en wrok rechtvaardigt. Wat telt is ieders toewijding aan de waardigheid van elk menselijk leven.

Ze wilden een foto van me maken en vroegen me wat ik kon doen om wanhoop te voorkomen. "Soms wanhoop ik ook, antwoordde ik. Maar ik raap mezelf bij elkaar en ga door, met getuigen en bidden. Elke avond steek ik een kaars aan en bid ik met mijn man, die christen is." Ze waren onder de indruk.

Wat een geschenk is deze ontmoeting van broeders en zusters in de mensheid!

Esther, betrokken bij de Progressieve Unie van Belgische Joden